

Stop het geweld tegen Syrische burgers

Ik sta hier als directeur van de internationale vredesbeweging PAX. Als PAX willen wij een bijdrage leveren aan vrede en veiligheid in de wereld en we pleiten voor de bescherming van burgers. We werken aan vrede; met ons hoofd en met ons hart. Het raakt ons diep als mensen die wij goed kennen, waar wij soms jaren intensief mee gewerkt hebben, overlijden of worden omgebracht. Het dodelijk geweld in Syrië heeft onze partners in Syrië en onszelf hard geraakt. Vandaag staan wij hier stil om hen die vielen te gedenken en om niet te vergeten hoe betekenisvol hun inzet voor een vreedzaam Syrië is geweest.

Wij vergeten hen niet. Ook vandaag zijn zij bij ons. Hun aanwezige afwezigheid geeft zowel verdriet als kracht. Verdriet, omdat we hen niet meer de hand zullen schudden, niet meer hun stem zullen horen in de goede gesprekken en in stevige debatten. Kracht, omdat zij ons ook vandaag inspireren om hier te zijn en door te gaan met de geweldloze inzet voor dat andere Syrië. Het Syrië dat een veilig huis wil zijn voor alle Syriërs.

Met die hoopvolle wens begon de roep om vrijheid en waardigheid, meer dan drie jaar geleden. In Tunesië, Egypte, Libië en ook in Syrië. Meer dan drie jaar geleden alweer gingen overal in Syrië de mensen de straat op, uit woede over het mishandelen en martelen van de kinderen uit de stad Der'a. Deze kinderen voelden zich aangespoord en geïnspireerd door de gebeurtenissen in de landen om hen heen en kalkten vrijheidsleuzen op de muren. Ze werden hierom door het regime mishandeld en gemarteld.

Op 4 oktober dit jaar, de dag van het Islamitische offerfeest, werden er weer kinderen gedood : Sarah *Halawa*, 7 jaar oud, en Nur al *Deen Othman*, pas 6 jaar oud. Beiden uit *Arbeen*. Ze werden vermoord door vatenbommen uit een helikopter.

Het geweld door het regime van Assad is zo extreem dat vele landen en de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties het geweld tegen burgers veroordeelden. Desalniettemin kan Assad nog steeds doorgaan zijn leger aan te sturen om zijn eigen burgers te doden. Nu meer dan drie jaar later zijn er al meer dan 200.000 doden. Door gericht oorlogsgeweld.

We horen en zien de afgelopen tijd veel meer over de gruweldaden van ISIS en de internationale verontwaardiging is groot. Tegelijkertijd gaat het bombarderen van burgers door de Syrische regering door. *As we*

speak worden er bommen op woonwijken en scholen gegooid, worden er granaten afgeschoten, worden mensen belegerd en uitgehongerd.

Wij staan hier vandaag omdat we onze vrienden en partners en al die 200.000 doden willen herdenken. Wij herdenken vandaag 200.000 mensen en we delen ons verdriet. We herdenken 200.000 mensen en wensen dat het er niet meer worden. De droom van een vrij Syrië, een Syrië waarin iedereen vrij kan ademen, is voor de vele geweldloze activisten een droom die voortleeft, een droom waar zij voor werken.

Dat was het ook voor *Mustafa Qarman*. Mustafa werd vermoord, maar zijn vrouw *Maha* ging voort met het bouwen van de school, die nu zijn naam draagt, in het door bombardementen getroffen Aleppo. Het was ook de droom van Pater Frans van der Lugt, die werd vermoord. Gelukkig zijn er honderden anderen door hen geïnspireerd, die actief blijven werken voor deze droom in Syrië.

Wij gedenken allen met wie wij werkten en die ons geïnspireerd hebben doordat ze hun visioenen leefden en waar maakten.

En wij doen een dringende oproep:

Samen met al die mensen die nog steeds geweldloos actief zijn voor vrijheid, vrede en waardigheid;

en uit naam van onze vrienden die voor deze idealen gestorven zijn in de hoop en overtuiging dat het land van vrede komende is;

Met klem, doen wij de oproep aan allen die de verantwoordelijkheid dragen voor het geweld tegen Syrische burgers, dit dodelijk geweld onmiddellijk te staken. En wij vragen iedereen die dit geweld steunt; stop uw steun!

Wij vragen u in naam van hen die wij gedenken:

Stop met bombarderen, stop het geweld!